

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VIII. évf. 93. sz.
2012. DECEMBER
(LXXXIII. évf. 15.899. sz.)

Böjte Csaba testvér üzenete:

MEGMARADUNK?

Én is olvasom az okos, precíz kimutatásokat, hogy az elmúlt években

itt is - ott is mennyivel fogyott a mi drága népünk, és hogy a statisztikák fényében mire számíthatunk. Természetesen én is ki tudom számolni, hogy ha havonta leesik 10 cserép a házamról, akkor mikor fog elfogyni az összes cserép és rám roskadni a ház. Az is logikus, és ki is lehet számolni, hogy ha jön nekem ezer méterről az autó ötvenessel, akkor hány másodperc múlva fog elütni... Csak az nem logikus, hogy miért nem ugrok félre, miért nem igazítom meg a cserepeket az otthonomon, miért várjuk némán, passzívan a sorsunk beteljesedését?

Egy statikusan gondolkodó világban élünk, a legtöbb ember abból indul ki, hogy ilyen a világ, ez van, ezt kell elfogadni. Mostanában újból és újból felcsendül bennem egy régi, Kájoni János által gyűjtött csiksomlyói dal refrénje: „HA NINCS KENYÉR, KERESÜNK!”

Igen, mi, keresztények, a mi Urunktól, Istenünktől azt halljuk: „Keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek”, „bármit kértek az én nevemben, azt megkapjátok”... Igen, egy változó, növekvő, kibontakozó világot teremtett az Isten, és mi ennek a folyamatosan születő világnak vagyunk a gyermekei. Nem statikus, fáradt gondolkodás kellene vezessen bennünket, hanem egy dinamikus, bátor, cselekvő, keresztény lelkület, a mi Urunk, Istenünk szelleme. Isten ránk bízta a teremtő erőt, merem-e azt használni hittel, reménnyel? Szépnek látom Isten adta drága szülőföldemet? Azt, ami érték nekem, azt örömmel meg merem-e osztani gyermekeimmel?

Egy kedves vállalkozó itt, Székelyföldön, 15 év alatt egy kis csodát teremtett, van neki panziója, sípályája és főleg sok-sok vendége. Egy nap felhívott szomorúan, hogy nagyra nőtt fia összepakolt és elment Amerikába... Leültünk beszélgetni és én megkérdeztem őszintén: „Mit gondolsz, ezt, amit itt 15 év alatt megálmodtál, felépítettél, más országban ezt el tudtad volna érni?” - Saját szájával mondta ki, hogy nem. Hát akkor miért kell nap mind nap azt mondani, hogy itt Erdélyben nem lehet eredményesen dolgozni meg nem is érdemes, mert úgyis minden hiába, meg stb. Ha a gyerekeid nap mind nap csak azt

hallják, hogy nehéz, hogy nem éri meg, akkor miért ne mennének el a mi „rossz” világunkból?

Barátom némán hallgatott, láttam, hogy érti azt, amiről beszélünk. Végül is ő üzte el a szépen fejlődő vállalkozásától és magától a gyermekét a problémák folyamatos felemlegetésével. „Így igaz, de gond egy szál sincs” - mondtam neki -, „most te kell vissza is édesgessed a fiadat! Ha felhívod, ha írsz neki, mindig mondd el, hogy mennyi vendég volt, hogy ma hányan lovagoltak és hogy mennyi állatot tudtál értékesíteni a saját tehéncsordádból. Nem kell bölcsekedni, valótlan dolgokkal hencegni, csak az igazat mondd ki, de azt újból és újból örömmel mondd el, mert a te örömödnök, bizakodásodnak teremtő ereje van!”

Használt a gyógymód, a fiatalember, mint szakács hazajött és vezeti apja konyháját.

*

Igen, folyamatosan félrevert harangok mellett nem lehet családot alapítani, munkát vállalni, gyereket szülni. Abba kellene hagynunk az állandó pánikolást, nyafogást, siránkozást és merjük kimondani a gyerekeink, fiataljaink előtt, hogy ennyi cipőnk, ruhánk soha nem volt, és őseinknek sem volt az elmúlt ezer év alatt, és azt is mondjuk el, hogy ilyen mennyiségű élelmiszer, információ, luxuscikk soha nem volt még a Kárpát-medencében.

Nehéz a magyar ember sorsa? Igen, vagy 10-20 kilóval átlagban valóban nehezebb a keltetésénél, és ezért kell fogyókúrásunk. Ennyi kövér ember, műveletlen föld, leszüretetlen almafa, megkapálatlan szőlőtöke soha nem volt itt a Kárpát-medencében! Miért sírunk? Miért üzzük el gyermekeinket, fiataljainkat falvainkból, városainkból?

*

A félelem, a szorongás, ha csak irreális, még akkor is mindenképp kifejti a maga pusztító hatását. Hogy mennyire így van, elmondok egy kísérletet: A tudósok vetek száz egeret, ötvenet beraktak egy kísérleti terembe, a másik ötvenet egy ugyanolyan terembe zárták. Arra voltak kíváncsiak, hogy a félelem, a szorongás, a stressz mit fog eredményezni az egereknél? Éppen ezért az egyik megfigyelés alatt álló terembe beraktak egy ketrecbe zárt macskát. Így bezárva a macska nem bántotta az egereket, de a szaga érződött, közben nyávogott, morgott félelmetesen, és a kis parányi állatokra ez az irreális félelem is hatással volt. Abban a teremben, ahol nem volt cica, az élet szépen ment a maga medrében, sok-sok kis egérke született, a párok gondoskodtak a parányi utódokról, vígan fejlődött az egérpopuláció. A másik teremben, ahol a cica a ketrecben biztosította a stresszt, a félelmet, hiába, hogy egyetlen egeret sem tudott bántani, az egerek nem hoztak kellő mennyiségű utódot, sőt sokszor a megszületett utódokat is megették, és azok a kis egerek, amelyek életben maradtak, sokkal gyengébben fejlődtek, betegesebbek voltak, sőt mindenféle deviancia gyakrabban előfordult náluk, pl. több volt itt a saját neme iránt vonzó egyed.

A Szerkesztő üzeni:

A minap levél jött magyarországi tudósítónktól. Nem a szokott havi leveléről, helyzetjelentéséről volt szó, hanem néhány olyan gondolatot vetett föl bennem, hogy érdemes ezeket most, az ünnepi napok és az év vége küszöbén megosztanom Olvasóinkkal.

„Csak a döglött hal úszik az árral!” Ez a mondat Sárospatakon fölíratként áll a Móricz Zsigmond egykori iskolájában a múzeumma nemesedett osztályterme tábláján.

És mi még élünk.

Igen, és - mint a legtöbben - küzdünk az ár ellenében. Tovább éljük pisztrángéletünket. Más lehetőségünk nincs, amíg még mozdulni tudunk, ha fönn akarunk maradni.

Készítet minket erre a fönmaradásra az a sok barátunk, aki nap mint nap buzdít, és közli velünk, hogy szükség van ránk. Szükség van az AMH-ra, hogy összetartsa a kolóniát, hogy hírünk a messzi világra eljusson, és hogy így sokan tudják meg: még vagyunk, még élünk!

Ragaszkodunk magyarságunkhoz - és egymáshoz. Óceánon innen és túl! A mai technika kezünkre játszik abban, hogy messze idegenbe is eljusson üzenetünk: a szeretet, a békítés, az összetartás, az egymást segítés. Akárcsak a palackposta, amely néha évekig hanyódik a tengeren, mire rátalálnak azok, akiket érint - de amikor ez megtörtént, jelentkeznek a legváratlanabb helyekről.

Mindez mit jelent? **Elég lenne interneten megjelennünk?** Még a legnagyobb világlapok is rendre beszüntetik nyomtatott kiadványaikat és rátérnek a kizárólagos elektronikus megjelenésre. De hogyan lehet az ürrön átküldeni azt a hitet sugárzó erőt, ami ébren tartja a lelkeket? Kell valami „kézzel fogható”, ami nem illan el, akárcsak a cigaretta füstje...

Valóban nagy lehetőség ma már az internet. De mégis más az, ha zörög a papír az ember kezében. S ha kell, akár félév múlva is elő lehet venni, ha igény van rá.

Oda lehet vele ülni a teraszra. Sőt: még csomagolni is lehet bele, ha a szükség úgy hozza...

Néhol, ugye, megadódik a válasz a kérdésre, mert megvan egy igényes olvasóközönség. Olyan emberek, akik tekintet nélkül iskolai végzettségükre értelmiségi emberekként élnek és gondolkodnak. Ők a minőségi olvasók, akik megőrzik méltóságukat, igénylik a jó szót, a tiszta, őszinte beszédet. Ahitattal veszik kézbe az újságot, várják, mert szeretik, mert nekik szól. Érzik, hogy értük íródtak a sorok. Ilyen „minőségi olvasóknak” életformáját nem lehet megtanulni a legdrágább iskolában sem. Ezt a családból hozza magával az ember. És ehhez hozzátartozik a „lélekhez szabott” újság.

*

Azt hiszem, a mi Olvasóink ilyen emberek. Bizonyára ezért is él még a lap ebben a cudar időben is, amikor úgy hullnak el az újságok, mint az őszi levelek. Végtere az AMH egy magyar sziget, ahol talán meg lehet pihenni néha... Talán a mi kis elvetett magunkkal valamelyest hozzájárulunk ahhoz, hogy fiataljaink képesek legyenek felemelkedni ebből a mocsár világból. S ha sikerül azt tovább adnunk, hogy: jó magyarnak lenni, akkor már nem fáradoztunk hiába. Igaz magyarnak megmaradni egy érték. Olyan érték ez, amely nem eladó.

Köszönjük, Barkuti Jenő barátunk, hogy ráterelt ezekre a gondolatokra!

Ünnepeljünk boldogan és szeretetben!

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

„Az emberélet röpke dráma, egyszer játsszák - nincs több előadása.” (japán költő XVI.sz.)

CSODÁS KÍVÁNSÁG

Csak dolgozunk keményen, hajtjuk a pénzt, S az alagút végén nem látjuk a fényt. Még több kell belőle, mert jobban akarunk élni, Csak közben megváltozunk - és ettől kell félni. Mit fog érni a pénz, ha nem lesz már egészség? Ezért kockáztatni elég nagy merészség!

Tegyünk kicsit másképp, mint ahogy eddig tettük!
Ne úgy nőjön fel gyermekünk, hogy észre sem vettük!
Gondoljuk át mindezt, hisz repülnek az évek,
Lassan megöregszünk és elmúlunk végleg!
Van család, barátok, napfény és tenger,
S még számtalan más, mitől boldog az ember!
Értelem, érzelem, egymásra figyelés,
Életünk csak egy van, nincsen ismétlés!
Éljünk ma úgy, hogy a holnap szebb legyen,
Szeretném azt, hogy mindenki így tegyen!

(Ismeretlen szerző)

A TARTALOMBÓL:

Illusztris látogatók Magyarországról ..	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Saáry Éva: Mi változott Budapesten? ...	3.o.
Piller Éva: Brazíliai híradó	4.o.
Kovács A.: Gyarmati Dezső 85 éves! ...	4.o.
Barkuti Jenő: Magyarországi helyzet ...	5.o.
Rövid közlemény a szerkesztőtől	6.o.
Hírek innen-onnan	6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi történt?	7.o.
Milyen volt az 54. Cserkészszál? ..	HUFI I.-II.
Cs.parancsnoki átadás a fiúknál ...	HUFI III.
A 60 éves ZIK évzárója	HUFI III.
Wass Albert: Nagypám tanítása ..	HUFI IV.
KÖNYVEK A NYÁRRÁ	HUFI IV.
Recordación de la Revolución de 1956 ...	SPI
Marchas – marchas... aquí y allá	SPI
Vida húngara en el Chaco	SPI III
CALENDARIODICIEMBRE-ENERO...SPIV	

Folyt. a 2. oldalon

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Barátaim!

Ismét ellátogattam Atila fiamékhöz Providence-be (USA). Ígéremhez hűen küldök egy gyors összefoglalót az általános benyomásaimról.

10 óra repülés után került sor az átszállásra. A New York-i repülőtéren nagy meglepetésemre gyönyörű magyar útlevalem nem volt elegendő, hogy simán bemenjek. Egy most kijött rendelkezés megnehezíti az utazók életét: egy amerikai engedély is szükséges. Ezt nem tudtam, bár minden évben ugyanígy szoktam USA-ba utazni. Ezért ott hirtelen, számítógépen keresztül bemondva az összes adatokat, nagy nehezen csak megkaptam az engedélyt, és mint utolsó utazó értem el a csatlakozást... Manapság tehát nem könnyű az USA-ba bejutni!

Eljutottunk egy gyönyörű, tiszta és rendezett országba, ahol biztos, hogy az autók megállnak a sétáló előtt! A közlekedés nagyon fegyelmezett. Egy ügyes szokás, hogy hétfőn reggel kiteszik az utcára mindazt, ami már nem jó és nem működik. Érte jön a holmi elszállító és elviszi. Így azután lehet találni matracot kezdve TV, jégszekrény, bútorarabokon át mindenfélét. Ez a ruhaneműre is vonatkozik, és tömegesen beadják a használt ruhaneműt, amit rendbehozhatnak és negyed áron eladják a *secondhand* üzletekben, ahol aztán bőven kapható a ruhanemű kitűnő állapotban, jó árban.

Voltunk kirándulni a közeli New Port kikötővárosba, teli vitorlás hajógyárakkal és műhelyekkel régi vitorlások felújításaira. Úgyszintén voltunk szép időben a tengerparton, ahol tömeg látogató volt és a víz már jó hideg volt, ezért inkább napoztam. Mindent filmeztünk. Nekiálltam festegetni is! Közben lassan megjött az ős.

A viszontlátásig mindannyiótokat sokszor szeretettel ölelek

Tassné Szentpétery Judith

Kedves Trixi!

Tegnap találkoztunk az október 23-i koncerten, és ahogy beszéltek, küldöm az elérhetőséget a regisztrációhoz. Minden magyar vonatkozású program érdekel.

56-os megemlékezés - Plaza Hungria

November 3-án de. 10 órára csekély számban gyülekezett a honfitársakból és ismerősökből alkotott közönség. A ragyogó napsütés emelte a megemlékezés méltóságát.

Az AMISZ vezetősége által szervezett műsor zökkenésmentesen bonyolódott le. A csúciszervezet vezetőségi tagjain kívül több magyar intézmény vezetője is megjelent. A magyar nagykövetséget **Barcsi Gyula** 1. beosztott tanácsos és **Nagy Balázs** konzul képviselte. A helyi városi rendőrség küldöttsége **Com. My. Alvarez** vezetésével vett részt. Az argentinai német intézmények szövetsége nevében **Sigfrido Wolfsteller** titkár és **Joaquín Hildebrand** volt jelen.

A megemlékezés a zászlók felvonásával majd az argentin himnusz elénekülésével kezdődött. Spanyol nyelvű beszédet mondott **Lomniczy Mátyás**, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség dél-amerikai körzet vezetője, míg magyar beszédet **Barcsi Gyula** tanácsos tartott. Rámutatott a forradalmi

események kihatására és az elkövetkező évek folyamatára. A magyarul nem beszélők számára a beszédet spanyol fordításban kapták kézhez (*l. SP 1.o.*)

Az egyházak nevében Nt. **David Calvo** ev. lelkész mondott imát.

Végül a magyar és székely Himnuszok elénekélése után következett a zászlók levonása. Ezzel véget ért a megemlékezés. (V.M.)

BŐJTE CSABA... MEGMARADUNK?

Igen, a félelem, a szorongás, még az irreális, alaptalan félelem is öl, pusztít, megfojtja az áldozatát! Ezt a gonosz lélek is jól tudja, ezért lengi be világunkat ez a hatalmas nyugtalanság, félelem! A Gonosz mindig, de mindig a szentírásban pánikol, ócsárolja a jó Isten által szeretettel teremtett világot. Jézus Krisztus mindig, de mindig vigasztal, biztat, bátorít! Azt kéri újból és újból, hogy ne féljünk, hanem bízzunk benne!

Végezetül szeretnék elmondani egy jó hírt! Erdélyben, a tavaly télen, a hideg miatt egy héttel meghosszabbították a téli vakációt és mi szépen csendben pihentünk a nagy hó alatt. Érdekes, a kollégáim

Egy hónapja érkeztem, és egyelőre nem tudom, hogy meddig maradok, de minden erőmmel azon vagyok, hogy munkát találjak. A holnapi [Gráf Zsuzsa] előadással kapcsolatban szeretném kérdezni, hogy pontosan mikor kerül rá sor? Illetve érdekelné a téma és hogy magyarul lesz-e vagy spanyolul, mert szívesen venném a páromat (aki bár félig magyar, sajnos nem tud magyarul). Nagyon köszönöm!

Kun-Szabó Mariann

Kedves Trixi!

Elhunyt apai nagybátyám nevének keresése közben találtam rá lapokra még a tavasszal, és azóta sikerült elolvasnom a világhálón talált összes példányt. Munkáthoz csak gratulálni tudok. A lap színvonalas, sokirányú és szívet melengető.

Ez adta az ötletet, hogy talán tudnál segíteni nekem rokonomról valamit megtudni. Utolsó levelében írta, hogy fáj a keze, és nagyon nehezen megy neki az írás. Azóta nincs hír róla.

Remélem, nem terhellek túlságosan, de ha sikerülne valamit megtudnod, megköszönöm.

Szívélyes üdvözetem küldöm Magyarországról

Illés Jánosné Csala Mária

Kedves Latin-Amerika déli féltekéjén élő Magyar Honfitársak!

Tegnap voltam tárgyaláson Dr. Kocsis Attilánál, aki lelkesen beszámolt októberi útjáról, amit Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár asszonnal végzett Argentínába, Brazíliába, Chilébe, Paraguayba és Uruguayba. Nagyon pozitív visszajelzést kaptam tőle, szép élményekről, kedves fogadtatásról számolt be. Egész más képet kaptak a latin-amerikai magyarokról. Mivel tudom milyen sok munkába került ez Nektek, szívből gratulálok mindenkinek, aki az út előkészítésében és megvalósításában közreműködött!

Szeretettel,

Kunckelné Fényes Ildikó,
LAMOSZSZ elnök, jelenleg Budapest

Az MTI hivatalos hírközlésén keresztül a következő összefoglalás jelent meg illusztris vendégeink, **Répás Zsuzsanna** és **Kocsis Attila** köztünk október 23-án lezajlott látogatásáról:

Rio de Janeiro, 2012. október 25., csütörtök (MTI) - Élénk magyar kulturális életet tapasztalt több dél-amerikai országban Répás Zsuzsanna nemzetpolitikai helyettes államtitkár, aki az október 23-i nemzeti ünnep alkalmából keresett föl magyar közösségeket.

A hivatalos látogatók chacói magyarokkal

A politikusan olyan, eldugott helyen is járt, mint például Argentína északi részében két település, **Coronel du Graty** és **Villa Ángela**, ahol nyolcvan éve élnek magyar kivándorlók leszármazottai, és még ma is ápolják a hagyományokat, megtartják a nemzeti ünnepeket. Szinte már csak az idősebbek beszélnek - ha nem is jól, de - valahogyan magyarul, és gyakorlatilag semmilyen kapcsolatuk nem volt az anyaországgal. Erre a valós kapcsolatra már nagyon vártak - mondta el Rápás Zsuzsanna telefonon Rio de Janeiróból, a tíznapos körút egyik állomásáról jelentkezve.

A helyettes államtitkár **Santiago de Chilében, Montevideóban, Buenos Airesben**, az említett két argentin településen, a paraguayi **Asunciónban**, valamint a legnagyobb - százezres - dél-amerikai magyar közösségnek otthont adó Brazíliában **Rio de Janeiróban** és **São Paulóban** vett részt koszorúzásokon, kulturális rendezvényeken és találkozókön a magyarság helyi képviselőivel. Ez utóbbi városban, Brazília gazdasági szívében régi magyar intézmények, iskolák vannak.

Répás Zsuzsanna külön kiemelte, hogy **Uruguayban** mennyire aktívak a magyarok, akik arról híresek, hogy sikerült más helybélieket is bevonniuk a magyar néptánc tanulásába, és elérték, hogy ezen keresztül ismerkedjenek a magyar kultúrával és Magyarországgal. Néptánc csoportokat több korosztályban is indítanak, és terjesztik Magyarországra jó hírét - mondta.

Általános tapasztalata szerint a 2. és 3. generációs leszármazottak körében is van érdeklődés pl. a magyarországi felsőoktatásban való részvétel iránt, de a magyarországi magyar nyelvtanulás, a nyelv megerősítésének lehetősége is felkeltette a figyelmüket.

„Azért fontos találkozni ezekkel a közösségekkel, hogy jelezzük nekik: ők is fontosak a magyar kormány számára, valóban odafigyelünk minden magyar közösségre. Ők képviselik ezekben az országokban Magyarországot, ők tudják bemutatni, hogy milyen is Magyarország, milyen kulturális, gazdasági értékek és lehetőségek vannak” - hangsúlyozta Rápás Zsuzsanna helyettes államtitkár.

Vandalizmus: Nemzeti ereklyék megrongálása

Magyarország egyik legszebb Trianon-élműve Dunakeszin található: az elszakított területeket jelképező kőtömböket a Szent Korona tartja össze. A Szent Korona tetejéről a keresztet ismeretlenek letörték és eltűntették.

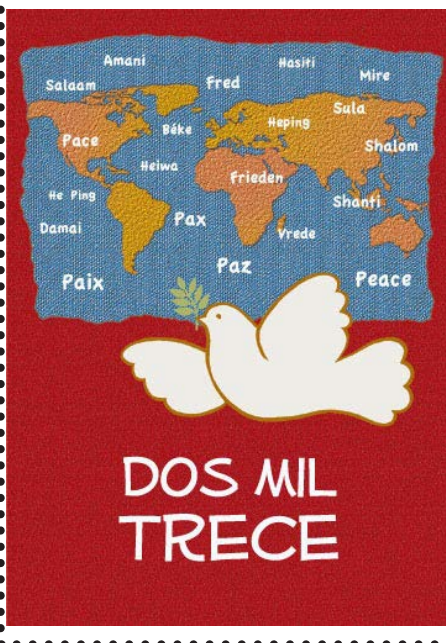
Eredetileg egy bronzból készült keresztet helyeztek el a Koronán, amelyet azonban anyagának súlyának s ebből következően értékének köszönhetően korábban többször elloptak és pótolni kellett. Később a

bronzkeresztet már csak megemlékezésekre helyezték a Koronára, hétköznapokon egy műgyantából készült keresztet lehetett csak a helyszínen hagyni. Ezt a korábbiakhoz hasonlóan rendszeresen eltávolították az emlékmű tetejéről, azonban - vélhetően miután kiderült, hogy nem nagy értéket képviselő fémről van szó - a tettesek eldobták, és így rendszerint előkerült a közelben. A hatóság egyetlenyszer sem találta meg a rongálókat.

Ünnepi hangulatban és nagy örömmel fogadjuk megint **dobosi Szabó Anikó** gyönyörű, Olvasóink megajándékozására szánt karácsonyi lapjait! Ez az évente ismétlődő nagyvonalú gesztus a művésznő szeretetének kifejezése, amelyet teljes szívből köszönünk.

A Szerkesztőség

NYÍLT TÉR

Mint a Magyar Hírlap előfizetője csodálkozásomat fejezem ki az októberi számban megjelent cikkel kapcsolatban, melyben a magyar nagykövet és Alejandro Borensztejn újságíró levélváltását közlik.

Amit hiányolok, az Bán Sándor döntő szerepéről egy szó sem esik, mely valójában lehetővé tette az említett levélváltást.

Hónapok óta a magyar kolóniából, mint a Magyar Hírlap részéről sikertelenül kerestek kapcsolatot a Clarín szerkesztőségével és Alejandro Borensztejnnel. Bán Sándor, aki szintén kifogásolta a magyar zászló lebecsülését, a magyar kolónia érdekében magyarázatot kért Alejandro Borenszteintől.

Így szeptember 18-án az Interneten keresztül levelet irt jelzett újságírónak, aki rögtön válaszolt és késznek mutatkozott tisztázni a helyzetet és megmagyarázni a cikk igazi értelmét. Ezzel kapcsolatban sokan a magyar kolóniából elismerésüket fejezték ki Bán Sándornak a pozitív közbenjárásáért és a konfliktus mindenki részére meglehetősen befejezéséért. Tehát Bán Sándor megérdemelt volna egy említést a Magyar Hírlap részéről is.

Mahr Livia

(Csikszereda, 2012. október 16. - Köszönet Besenyi K.)

Saáry Éva (Lugano):

MI VÁLTOZOTT? - Őszi napok Budapesten -

Én, aki csak ritkán látogatok Magyarországra, jobban észreveszem a változásokat, mint azok, akik nap-nap után benne élnek az események sodrában.

Nos, mostani benyomásaim - a nagy szegénység, az üresen tátongó üzlethelyiségek ellenére - nem nagyon rosszak. Az emberekben, az utóbbi időben, általában kialakult valami beletörődés (sőt, belátás), hogy a mai helyzetben semmilyen kormány sem tudna csodát művelni. A Nemzetközi Valutaalap újabb és újabb követelése, - amelyeket egyesek már „zsarolásnak” bélyegeznek - és a nyugat-európai izléstelen sajtótámadások egészséges dacot, a hazai ellenzék piszkálódásai pedig közönyt és unalmat váltanak ki. Megszokott már, hogy minden fehérre azt mondják, hogy „fekete” - és megfordítva. Karizmatikus, erős egyéniségeket nem tudnak felmutatni, s az az érzésem, választások esetén a többség most is (minden hibája és tévedése ellenére) a jelenlegi kormány mellett döntene.

Igaz, akadtam olyan emberre is (ritkán), aki habozó gyűlölettel beszélt a „félciány” Orbánról, de amikor megkérdeztem, kit választana helyette, csak hümmögni tudott. Azt is a szemére vetette, hogy „rehabilitálni” akarja a Horthy-korszakot, sőt - *horribile dictu!* - a Kormányzó szobrának a felállítását is tervezi. (Bezzeg, Károlyi Mihály, Kun Béla ellen nem tiltakozott!)

Tény, hogy az irányzat nemzeti és keresztény (ez fáj legjobban a külföldi és hazai liberálisoknak), s a XX. századi magyar történelem újraértékelésére törekszik, amit a magam részéről nagyon kívánatosnak tartok, noha a megoldások sokszor felemások és ellentmondásosak.

Gyakran esik szó a „nemzeti egységről”, ami nemcsak az elszakított területek magyarjainak, de a nyugatiaknak a „beemelése” is vonatkozik. A Julianus-terv keretében mindenkinek meg akarják adni a választójogot (levélben is lehet majd szavazni), s tervezik a külföldi emlékhelyek, szobrok, templomok, közösségi házak feltérképezését, sőt pedagógusok (óvónők) kiküldését is, bár én elsősorban a nyugati magyar emigráció szellemi értékeinek a feldolgozását sürgetném (igaz, ez több évtizedes munka, de el kellene kezdeni).

Itt teszek említést arról, mennyire megdöbbenett, hogy a Nyugaton magyar és idegen nyelveken megjelent rengeteg 56-os könyvet, dokumentumot alig veszik figyelembe. Otthon akar nekik kezdeni - előlről! - a kutatómunkának.

Íróink, költőink, tudósaink csak ritkán szerepelnek. Műveiket sehol sem látni. Nagy ámulatomra azonban a Kossuth Rádió esti, „Vers napról napra” adásában, a Forradalom 56. évfordulója előtt két nappal valaki felolvasta **Tollas Tibor** *Bebádogoztak minden ablakot c.* versét, de aki ezt magától a szerzőtől hallotta (**Basilides Barna** csodálatos előadásában is), az gyengének, vértelennek találta. Hiányzott belőle az átélés!

A Széchényi Könyvtár rendezett **Szabó Zoltán** életművéből egy nagyon szép kiállítást, de abban valószínűleg szerepet játszott, hogy ő már itthon is neves író volt, no meg baloldali. Mindenesetre, elgondolkoztatott, hogy csupán egyetlen, már idős korban készített videó interjúja létezik. Ebben, miként tőle személyesen is hallottam, hangsúlyozza, hogy „a magyarság nem topográfiai kérdés”, bárhol

a világon lehet jó magyarnak lenni-maradni (és szolgálni a hazát)!

A rádió hosszú előadásban ismertette **Kristóf Ágota** munkásságát (mivel ő nem magyarul, hanem franciául írt, és az által lett híres!). Megbotránkoztatott viszont, hogy „Agota Kristóf”-ként mutatták be, noha 56-os menekültként, ugyanabban a Lausanne-i kaszányában kezdte az emigráns pályafutását, ahol én.

*

A média híreibe kevesebb az ábrándozás és sokkal több a konkrétum, mint azelőtt volt. Nehéz lenne mindent részletesen felsorolni és elemezni. Csupán néhány dolgot ragadok ki: családbarát program (munkahelyek ilyen szempontú átszervezése), új földtörvény (azé legyen a föld, aki megműveli), szerény nyugdíjmelés (kiegészítés, visszamenőleg is)... Természetesen, nem lehet a problémákat rövid távon megoldani. A pedagógusok fizetésének beígért emelését „a gazdaság megerősödésének” idejére halasztották, és sokan nehezményezik, hogy a nyugdíj mellett nem lehet majd más munkát vállalni. Választani kell a kettő között, ami komoly keresetsökkenést jelent.

- A munkanélküliség mértéke nem sokat javult, de nem is romlott lényegesen. Sok területen viszont (pl. az egészségügyben, a műszaki foglalkozásokban) hiányoznak a szakemberek. Lehetőség nyílik diákoknak ösztöndíjjal egy-két hónapra külföldre menniük, de sajnos sokan (főként a fiatal orvosok) ezt arra használják föl, hogy végleg kint maradjanak.

- Meg kell említeni a felsőoktatási reformot is, amely a tanulás „önfinanszírozását” célozza (hosszú távú kölcsönök felvételének lehetősége).

- Nagy bajban van Budapest közlekedése (BKV). A járművek nagy része elavult, le kellene cserélni, de a pénzügyi keretek hiányoznak.

- A kultúra területén most is színes a kép. A színvonal sok helyen magasabb, mint a nyugati országok megfelelő intézményeiben. Kiállítások, kongresszusok, tudományos programok: a bőség zava. A könyvkiadáshoz ugyan szó fér (ez külön vizsgálatot igényelne), viszont a műveltség népszerűsítésének ügyes módszerei vannak. Az újságárusoknál CD-n olcsó klasszikus zenesorozatok, híres operák DVD-it lehet kapni. Nyugati mintára, hónaponként jelenik meg egy.

*

Én most főleg gyémántoklevelem (60 év) miatt utaztam Budapestre, amelyet az Eötvös Loránd Tudományegyetem rektora az Állam- és Jogtudományi Kar dísztermében, ünnepélyes keretek között adott át - nekem és három évfolyamtársamnak. Ezen kívül baráti, rokoni beszélgetések töltötték ki az időmet, de meglátogattam néhány közgyűjteményt is. Ezek közül kiemelkedett az érde Magyar Földrajzi Múzeumban töltött csodálatos nap. **Kubassek János** igazgató, ez a minden szempontból rendkívüli ember (hatalmas tudás, sokoldalúság, munkabírás) nemcsak utazik, könyveket ír, de még azt is elérte, hogy uniós pénzből kibővítette a régi műemléképületet, amely most didaktikus célokra is alkalmas. Köröskörül, a parkban magyar utazók és felfedezők mellszobrai.

Írásom végére hagytam a legsúlyosabb gondot, a magyar népesség fogyását. Egyre kevesebb család van (a fiatalok általában vadházasságban élnek), s egyre kevesebb gyermek. A korai halálozások száma növekszik és a lakosság 25%-a depresszióban szenved.

Szaporodnak viszont a cigányok, s egyre-másra nyílnak a kínai éttermek, áruházak, bár ez utóbbiak léte, a nép pozitív tulajdonságai miatt (intelligensek, szorgalmasak, igénytelenek és alkalmazkodók), előnyös is lehet. A muzulmán veszély Magyarországon egyelőre még jelentéktelen. ●

Budapest - őszi ködben

A cikket a Bécsi Napló (Deák Ernő főszerkesztő) is közli.

Szekeres Szabolcs (Budapest):

AZ EGYSÉGES MAGYAR NEMZET - Fikció vagy erkölcsi kötelesség? -

Bauer Tamás (*) az egységes magyar nemzet fogalmát fikciónak minősítette az *ÉS* 2012.7.20-i számában *Határsértés* címmel megjelent cikkében: „A valóságban a romániai, szlovákiai, ukrainai magyarok gazdasági helyzetükben, boldogulásuknak az adott helyzetétől való függőségében, értelmiségük szakmai ismeretanyagában, a többségi népesség kultúrájának a kisebbségi magyarok műveltségi szerepében, a különböző államokban élő magyarok eltérő élményanyagában annyira különböznek a magyarországi magyaroktól, hogy az »egységes magyar nemzet« kifejezés nincs összhangban a valósággal.”

Ezzel a megközelítéssel az európaiságot is fikciónak kiálthatnánk ki, összehasonlítván az ukránok, a portugálok, az izlandiak és a görögök élményanyagait. De szintén eltér a soproniak és a nyíregyháziaké is. Az „egységes magyar nemzet” nem azt jelenti, hogy azonos mindennapi élményanyaggal rendelkeznek azok, akik ahhoz tartoznak, hanem azt, hogy úgy érzik, hogy annak a részei. A határon kívül élő magyarok közül sokan egybeesően arculcsapásként élték meg az állampolgársági népszavazás eredménytelenségét, annak ellenére, hogy eltér a mindennapi élményanyaguk. A belföldi magyarok jelentős hányadában is jelen van a nemzeti összetartozás igénye, hiszen nagyon sokan szavaztak igennel az idézett népszavazáson. A magyar nemzethez való tartozás tehát nem a mindenre kiterjedő egyöntetűségből fakad, hanem abból, ami a sokszínűségünkön belül közös: a hovatartozási érzésünk, amely vagy megvan valakiben, vagy nincs.

Tényként állapítható meg, hogy nagyon sokan tekintik magukat a magyar nemzet részének, határon innen és túl is. Közülük sokan áldozatot is vállaltak érte. Meghurcoltatást Szlovákiában, akár börtönbüntetést ott is és máshol is. Sok nyugati világban született magyar fiatal önkéntes munkával neveli a diaszpóra ki tudja hányadik magyar nemzedékét, és küzd ma is a kisebbségbe szorult magyarok jogainak érvényesüléséért. Ez nem fikció, hanem valóság.

Sokan azt érzik, hogy szolidaritással tartoznak a magyar nemzeti közösség iránt: van, aki a nemzeti összetartozás erősítését erkölcsi kötelességnek tekinti. De állítható-e, normatív értelemben, hogy ez minden magyar erkölcsi kötelessége?

(...)

Hogy az összefogás egy népcsoport hasznára válik-e, az eléggé nyilvánvalónak tűnik. Az „egységben az erő” kifejezés több ezer éves bölcs mondás. A modern darwini antropológia és az evolúciós lélektani tanulmányok is azt támasztják alá, hogy azért rendszeresen megfigyelhető

magatartás az egyedek altruizmusa, mert evolúciós előnyt nyújt a saját közösségüknek.

Friedrich A. Hayek azt fejtette ki egy előadásában, hogy azért hasznos a társadalomnak hagyománytisztelő magatartás, mert hosszú időre stabilizálja a társadalmak működési szabályait (erkölcsi normáit), és ezáltal kiteszi ezeket az élet próbájának. A társadalmak tagjai talán nem is értik, hogy miért sikeresek vagy sikertelenek csoportosan, de közben, ahogy a biológiai evolúció kiválasztja az életképes alkatokat, úgy az idők során a sikeres (mert hasznos) erkölcsi szabályok is felülkerekednek.

*

Sokan egyéni kezdeményezések vagy önkéntes szervezetek révén tesznek eleget ennek az erkölcsi kötelességnek, de célszerű, hogy a társadalom a csúciszervezeti egységére, az államra bízva azokat a nemzeti összetartozást építő feladatokat, amelyeket a magánkezdeményezés nem tud ellátni. A magyarság helyzetében ez csak a magyar állam lehet. A múlt század történelmi öröksége különleges kihívásokat alkotott számunkra ezen a téren, amelyeknek okosan kell megfelelnünk a jelen század adta eszközök felhasználásával. Ilyen feladat volt a magyar állampolgárság megadása azoknak, akikről, vagy akik felmenőitől, az erőszakkal elvett. Ez természetes jog-visszaszolgáltatásnak vagy az erőszakkal meghúzott határok részleges, virtuális eltörlésének is tekinthető. Ha nem lett volna Trianon, egy kárpátaljai magyar szabadon költözhetne a jelenlegi Magyarország területére. Ugyan Trianont nem tehetjük meg nem történeti, azt megtehetjük, hogy egy ungvári magyar szabadon költözhesen Budapestre.

A két VH közti magyar kormányok magukra vállalták az ilyenemű feladatok elvégzését. Nem volt számukra kérdéses, hogy ez kötelességük. Az ellenzékük zöme is annak tekintette, ha nem is értett feltétlenül egyet a kormányok intézkedéseivel. Az orosz megszállás alatti kormányok nemhogy semmit sem tettek a nemzeti összetartozás érdekében, hanem kimondottan ellene léptek fel, ha másképp nem, akkor azáltal, hogy megpróbálták a köztudatból kiiktatni azt a tényt, hogy a nemzet jelentős hányada idegen országban kényszerül élni. Ebben sajnos részben sikeresek voltak, és ez az átkos korszaknak talán az egyik legsúlyosabb (és még orvosolandó) öröksége. ●

Forrás *ÉS* LVI. évf., 39.sz., 2012.9.28. *Kivonatosan közöljük.*

http://www.es.hu/szekeres_szabolcs:az_egyseges_magyar_nemzet_fikcio_vagy_erkolcsi_kotelesseg:2012-09-27.html

(*) SZDSZ - 2011.11.6-tól a Gyurcsány Ferenc által vezetett Demokratikus Koalíció párt alelnöke

Lehet, hogy így működik az IMF?

Áron nagy pénzzavarba került! Feltétlenül szüksége van 2 pengőre. Jobb nem jut eszébe, elmegy Kohnhoz, hogy kölcsönkérjen. Kohn figyelmesen végighallgatja Áron mondandóját, majd így szól:

- Figyelj, Áron, adok neked 2 pengőt. Zálogba itthagyd a fejszédet, és tavasszal visszaadsz 4 pengőt. Jó lesz így?

Áron töpreng kicsit, majd rááll az üzletre. Fogja a 2 pengőt, odaadja Kohnnak a fejszédjét, és indul haza. Kohn ekkor utána szól:

- Figyelj csak, Áron! - gondolkodtam.

Zegernyés telünk lesz, a tavasz is keservesnek ígérkezik, rossz lesz a termés. Nem fogsz tudni visszaadni egyben 4 pengőt. Adj vissza most kettőt, és tavasszal így csak kettőt kell adjál, jobban jársz.

Áron meghányja-veti a dolgot, és úgy ítéli meg, Kohnnak igaza van. Visszaadja neki a kapott 2 pengőt és indul. Hazafelé kicsit még töpreng magában: - Hm? Pénzem nincs. Lett 2 pengő adósságom. S a fejszém is oda... és mégis minden stimmel... (Köszönet Schirl P.)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikai helyettes államtitkár Dr. Kocsis Attila, a Nemzetpolitikai Államtitkárság Kapcsolattartási Főosztály osztályvezetője kíséretében dél-amerikai turné alkalmából járt Santiago de Chilé-

ben, Montevidéóban, Buenos Airesben, az észak-argentínai Chaco magyar településeiben. Asunción után Brazíliába érkeztek, ahol Rio de Janeiróban és São Paulóban találkoztak a magyarság helyi képviselőivel. São Paulóból küldi be tudósítónk az otta-

Pillerné Tirczka Éva, São Pauló-i tudósítónktól

ni, koloniális eseménnyé alakult magyar Istentiszteletről a képeket: Lapa, São Pauló-i városrész magyar református templomában Nt. Dr. Kocsis Attila igehirdetésére sereglett össze a közösség.

Lapa, São Pauló-i városrész magyar református temploma, magyar híveivel. Ez a templom egy fiatornyos erdélyi fatemplom, amelynek emlékéit az erdélyi kivándorlók annak idején a szívükben hozták, és Brazíliában meg is építették.

A hívek. Az 1. sorban Nt. Dr. Kocsis Attila, református lelkész

Nt. Dr. Kocsis Attila prédikál a fiatornyos erdélyi magyar templomban, Lapán. A prédikáció igen szép volt. „Bátorság, szeretet és hit” szavakkal kezdte és a köré fonta a mondanivalóját.

Kijövet a templomból. Az 1. sorban balról Nt. Dr. Kocsis Attila, középen egy alacsony, japán eredetű brazil lelkész, Pastor Orlando Nakamura, aki a lapai magyar református templom papja. Jobbra a gyülekezet egyik presbitere.

Magyar zongorista Buenos Airesben:

Fejérvári Zoltán: egy briliáns zongorista

Az Ars Hungarica meghívására és a Bethlen Alapkezelő Zrt. támogatásával látogatott meg bennünket újra a fiatal magyar zongorista, Fejérvári Zoltán. Tavaly óta több komoly elismerésben részesült, talán a legfontosabb, hogy Schiff András, akit idén az argentin kritika a világ legjobb zongoristájának minősített, meghívta a New York-i Carnegie Hallba, egy munkahelybe és nyilvános előadásra, Bach és Bartók műveiből összeállított repertoárral.

Fotó Magyar Zoltán

Buenos Airesben két hangversenyen lépett fel.

Az első a Biblioteca Nacional (Nemzeti Könyvtár) Borges termében október 23-án, a magyar nagykövetség a nemzeti ünnep alkalmából megtartott hivatalos megemlékezéseként. Ezért a műsort magyar zeneszerzők (Liszt, Bartók, Weiner, Ligeti és Kodály) műveiből állította össze, ráadásul pedig az argentin közönség tiszteletére két Carlos Guastavino dalt játszott, a zeneszerző 100 éves évfordulója emlékére.

A diplomáciai kar nagy számban volt képviselve. Összesen 20 ország nagykövete, ill. ügyvivője, köztük első alkalommal egy Ars Hungarica koncerten az Egyesült Államok nagykövetségének, Vilma Martínez, és még 8 további ország diplomatája jelent meg. A koncert előtt Varga Körtár Pál magyar nagykövet üdvözölte a közönséget, amelyet az előadás után egy nagyszabású koktéllal vendégelt meg.

A második hangverseny a MusicarteXXI zeneintézet termében október 24-én zajlott le, egy nagyon változatos programmal. Fejérvári játéka fenomenális volt, kifogástalan technikával és ugyanakkor a teljesen változó művek stílusának tökéletes visszaadásával. Liszt epikai 2. Balladája, Bar-

tók ritmikus, rendkívül követelményes szonátája, Debussy impresszionista Images első könyve és Sztravinszkij, a szerző által zongorára átírt, hihetetlenül komplikált Petruska (Pétrouchka) szvitje után ráadásul Leos Janáček melankolikus, dallamos, „A benőtt ösvényeken” című művével zárta le a művész hangversenyét. A szerencsés hallgatók egy kivételes koncerten lehettek jelen.

Fejérvári Zoltán még a J.J. Castro konzervatóriumában tartott egy mesterkurzust Bartók és Ligeti művekkel, majd Santiagóba repült, ahol - az Ars Hungarica kezdeményezésére - Zahorán Ákos és a chilei magyar közösség rendezésében tartott egy sikeres koncertet. (l. bővebben 7.o.)

Székács Miklós

(Kiemelések tőlünk)

Fotó szerző

Kovács Attila

A magyarság ünnepli vízipólós legendáját

Isten éltesse a 85 éves Gyarmati Dezsőt!

Oktober 23-án ünnepelte 85. születésnapját a világ legeredményesebb vízipólósa, Gyarmati Dezső. A jeles ünnep alkalmából családja, barátai és sporttársai mellett Orbán Viktor miniszterelnök is felköszöntötte a nagyszerről sportembert!

Gyarmati Dezső minden sportágban tehetséges volt: kevesen tudják róla, hogy jégkorongban (!) is magyar

bajnok volt. Igazi közege azonban mindig is az úszómedence volt. Ő az egyedüli a világon, aki játékosként és edzőként is olimpiai bajnok lett!

A legnagyobb játékosok közé tartozik, aki valaha beugrott a medencébe.

Amint azt megvallotta, nevelése és mély hazaszeretete miatt magától értetődő volt számára az 1956-os forradalomban való

részvétele. Egyenesen a barikádokról indult neki az olimpiának, ahol - társaival együtt - éppen a szovjetek ellen kellett megküzdenie. A 4-0-s győzelemmel bizonyították, hogy semleges helyen, egyenlő feltételek között ki a jobb.

Gyarmati Dezső egész életében épített. Játékosként formás támadásokat, forradalmárként a Széna téri barikádokat, később szövetségi kapitányként pedig olimpiai bajnok pólóválogatottat. Megfordult Dél-Amerikában is, amikor 1970-71 között Kolumbia pólósainak kapitánya lett.

A közéletbe történő bekapcsolódását Csúrka Istvánnak köszöni, akivel 60 éves barátság kötötte össze, és aki kevéssel Nagy Imre újratemetése után az MDF-be csábította.

Gyarmati Dezső a magyar sport és a magyar közélet egyik legkiemelkedőbb alakja, akinek személyét a világ egész magyarsága megsüvegei.

Isten éltesse még nagyon sokáig!

Bartusz Réka (Felvidék):

Élet, harag nélkül

„Közösen egymásért!”

Egy hétfője a toleranciáról, egymás megismeréséről, elfogadásáról. Megtanulni bízni, hinni az emberekben, nyitni feljűk és segítő kezet nyújtani. Ezek voltak a céljai a Rákóczi Családi Kör októberi nagytalálkozójának, amelyet Felvidék legdélibb városában, az Esztergommal szemben fekvő Párkányban rendeztünk meg.

A hétfője összes programja a tolerancia köré fonódott, és hiszszük, a Kárpát-medence minden szegletéből érkező fiatalok még több plusz értékkel távoztak. Meghívott neves vendégeink - Surján László (európai parlamenti alelnök), Aykler Béla (II. Rákóczi Ferenc Alapítvány gazdasági igazgatója), Ytzhak Livnat (izraeli vendégünk), Kornélia Slabáková (Párkány város alpolgármestere, Szlovák-Magyar Baráti Társaság társelnöke), Szemet Edit (Pátria Rádió műsorvezetője), Földes Judit (nemesi származású hölgy), Micsich Idikó (nemzetiségi oktatási szakértő) - kerekasztal beszélgetésen taglalták a vezér-

témát, amely a civil megbékélési mozgalom, a Charta XXI volt. A budapesti Haver Alapítvány közreműködésével identitás-játékok zajlottak. Késő du. pedig két holokauszt túlélővel beszélgettünk. Ytzhak Livnattal, minden Rákóczi Suti bácsijával, és Párkány város utolsó, még élő zsidó származású hölgyével, Márti néniel. Meséltek nekünk megrázó élményeikről, az átélt borzalmakról, kínokról - magáról a pokolról.

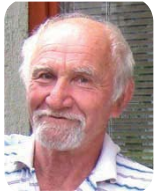
Leginkább az fogott meg az egészben, ahogy Márti néni őszintén, minden ellenszenv nélkül, megbocsájtva mesélt életének néhány keserves időszakáról: „Akkor megint Magyarországhoz tartoztunk. Így az összes magyarral együtt deportáltak Auschwitzba. Összegyűjtötték minden párkányi és környékbeli zsidót. A párkányi lakosok, barátaink, szomszédaink próbáltak nekünk segíteni, de meg volt kötve a kezük. Biztos vagyok benne, ha a város lakóiin múltott volna, az egyszerű emberek, minket soha nem hurcoltak volna el. - Megmenekülésünket annak köszönhetjük, hogy beszéltem a cseh nyelvet és minden félelem

nélkül mertem kérdezni, segítséget kérni ismeretlen emberektől. Hazatérésünk legszebb pillanata az volt, amikor egy vasúti kanyar után befordultunk és megláttuk az Esztergomi Bazilikát. Ez jelentette nekünk a szabadságot és a boldogságot. Igaz, addigi életünkben nem maradt semmi, családunkból, szeretteink közül se tért vissza senki. De mi újra kezdtük, tovább léptünk. - Én nem tudok haragudni, gyűlölettel gondolni a katonákra, vagy azokra, akik elkövették ezeket a szörnyűségeket. Nem hibáztatok senkit sem, hisz azok is csak kényszerből tettek. Egész életemben bíztam és szerettem az embereket. Ez ellen nem tudok tenni. Így élem az életet, harag nélkül.”

*

Márti néni volt az, aki tiszta egyszerűségével, őszinteségével rávilágított a hétfője mondanivalójára: egymást megismerve és elfogadva tudunk csak tovább menni és boldogulni az életben. Eddig ez csak a célunk volt, most már kész üzenetként kaptuk meg.

Rajtunk múlik, miként értelmezzük.

Így élünk, éldegélünk . . .

Ahogy az lenni szokott: fordult az időjárás kereke. Az a csapadék, ami nem hullott le az aszály idején, az most szép ütemesen potyog az égből. Nyomában kizöldelltek a rétek, sőt még a kiszáradásnak indult fák is új leveleket hoztak, hogy aztán a fagy egyetlen nap alatt letakarítson mindent, figyelmeztetve arra: tél közeledik! Ennek nyomán szép lassan feledésbe merülnek azok a tervek, hogy Magyarországon ki kellene használni a természet adottságait. Nevezetesen azt, hogy bővelkedünk folyóvizekben. Öntözéses-gazdálkodást folytathatnánk, víztározókat építhetnénk a magyar rónákon, ami sokat lendítene a mezőgazdaságunkon aszályos időkben. Voltak is erről tudományos értékű megnyilatkozások, előadások, ankétok, munkaebédek - de így, esős időben, a tudományos élet is más irányt vesz. S ha a csapadékos idő tovább tart, és megnő a belvív, bizony könnyen megeshet, hogy ismét a gátépítők jutnak pulpitushoz, s akkor jó ideig ők lesznek a tudományos élet profétái.

Így megy ez már lassan egy emberöltő óta: gátépítés és öntözéses gazdálkodás dilemmája körül forog a tudomány kereke. Egyetlen gond adódik csupán: soha nincs pénz egyik elmélet kivitelezésére sem. S mostanában megint olyan idők köszöntöttek ránk, hogy a holnaputánra nemigen szabad gondolni. Mai ésszel alig érhető fel, hogy annak idején, Széchenyi-Vásárhelyi tervei nyomán, hogy tudták megoldani elődeink a Duna és a Tisza szabályozását? Ráadásul kubikumunkával, kétkerekű kordékkal, talicskákkal! Mi meg itt állunk a legmodernebb markoló gépekkel, száztonnás, billenős teherautókkal, jobbnál jobb autódarukkal, seregnyi tettekre kész munkanélkülivel - s nem tudunk egyről a kettőre jutni! Ámde mindez elvont, már-már utópisztikus okoskodás, spongyát rá. Nem illik jelenlegi lázas életünkhöz.

*

Most az új párt színre lépése a legfontosabb téma. Ami voltaképpen még nem párt, csak „civil” kezdeményezés, és egyelőre *Milla* néven forog a médiában, de mindenki pontosan tudja már, hogy párt az, csak még nem biztos, milyen néven lesz anyakönyvezve. Időzzünk el itt egy kicsit a témánál, mert később, ha már az események felgyorsulnak és bonyolódhatnak - ami nagyon valószínű - nehéz lesz behozni a lemaradást. . .

Október elején indult igazán útjára a baloldali töltésű mozgalom, s azóta alig telt el nap, hogy a TV csatornákon ne esne szó róluk. Szakértők, politológusok, elemző riporterek vitatkoznak arról, hogy hányan is lehetnek, akik amúgy három törzsből szövetkeznek. Úgy, mint a Szolidaritás, Milliósok a Szabadságjogokért (Milla a derékhad) s Haza és Haladás Egyesület elnevezésű a képződmény. Minden törzsből megtalálhatóak azok a tettekre kész emberek, akik korábban szocialista-liberális színekben igyekeztek elévülhetetlen érdemeket s némi anyagi hasznot szerezni. Akad köztük kiugrott rendőr, bukott képviselő, csödbe jutott ügyvéd, egykori drogereskedő. Ami közös bennük: mindannyian szeretnének a központi trezor közelébe jutni. Programjuk még nincs. Illetve ami van, az abból áll, hogy az Orbán kormányt el kell zavarni és korszakváltásra van szükség. . .

No és akkor ott van az MSZP és a LMP is, és a Gyurcsány féle Demokratikus Koalíció (DK), amelyek gyanakodva figyelik az új csoportosulást. S ha meggondoljuk, aggodalmuk jogos: ennyi képviselőt túl sok a baloldalon. Ennyi képviselőt egész biztos nem lesz szükség a csökkentett létszámú, 2014-es parlamentben, úgyhogy elkezdődött az egymás méricskélése: kiknek kell majd

megválni a parlamenti bársonyszéktől, s kik ülhetnek a helyükbe? Egyelőre úgy fest, hogy eladhatóság szempontjából a Millások állnak jobban. Erre adtak zöld jelzést és némi készpénzt a tengeren túlról. Ez a körülmény pedig sorsdöntő szempont a bal-liberális oldalon, ahol tudják azt, hogy a kintről jött utasításoknak alá kell vetni magukat! Egyértelműen jelzés értékű, hogy a Milla rendezvényén tért vissza **Bajnai Gordon** a politikai életbe, aki az USA adminisztráció kiválasztottja. Így ők kapják a legnagyobb sajtónyilvánosságot. A média óriáskereke őket emelte fel a magasba. Fent vannak, csak úgy sziporkáznak a fényben. Már akkora a siker, hogy szinte lecsorog róluk. Varázsütésszerűen beindultak a közvéleménykutatók, s szebbnél-szebb, jobbnál-jobb eredményekről adnak hírt. Már **Bajnai Gordon** a legnépszerűbb baloldali politikus! Arany terem ott, ahová lép. Ezt bizony mindenképpen respektálni kell az MSZP-seknek. Ha tetszik, ha nem: fogcsikorgatva fel kell majd sorakozni **Bajnai** mögé. Az LMP-seknek pedig el kell gondolkodni a változáson. . .

Csakhogy nem megy ám ez olyan könnyen! **Mesterházy Attila**, az MSZP jelenlegi elnöke, aki **Gyurcsányt** leváltva került a darabjaira törött szocialisták szekerére és igencsak nagy fabrikálások árán tákolta össze a kocsi: sokat dolgozott. Lelkesen toborozta a tagságot. Nyilatkozik, vitázik, szerepel, ahogy egy jó pártvezetőhöz illik, s most adja fel a nagy tervet? Mégsem ő lesz a baloldali miniszterelnök-jelöltje? No és a keze alá dolgozó sameszoknak se mindegy, hová lesznek majd besorolva. Milyen pozíciókat kapnak? Képviselők lehetnek havi egymillió javadalmazásért - vagy csak szimpla mezei tanácsadók, kurátorok, netán pályagondnokok valahol az isten háta mögött? Nem mindegy! Valahogy überelni kell **Bajnaiék** nyomulását. Bizonyítva nyugati liberális barátoknak, hogy ők sem különbek Deákné vásznánál!

Vélhetően ezért eshetett meg az, hogy külföldet járva arról beszélt a szocialista pártelnök, hogy a magyar kormány oly mértékben jobbra tolódott, hogy már fasiszta veszély van, amit mindenképpen meg kell akadályozni! Sőt, **Mesterházy** már az Unió beavatkozását is elképzelhetőnek tartja. Hát ilyen bonyolult most a baloldal helyzete.

*

A közember pedig, aki nem ismeri a kulisszatitkokat, igyekszik a váratlan siker közelébe kerülni, hátha neki is lesik valami az elkövetkezendő bőségből, amire nagy szükség van ilyen inséges időkben. Nincs ebben semmi rendkívüli. Az új szerveződésekhez nagyon sokféle ember csapódik. Volt már rá példa az újkori parlament történetében, hogy máshol teljesen alkalmatlan, semmire se fogható emberek csodálatos karriert futottak be a szavazó gombok nyomkodásával, csupán azért, mert egyszer jó helyen voltak, jó időben. S most minden jel arra vall, hogy egy rövid időre ismét kitárul szezám kincsesbarlangjának kapuja. S bizony ilyenkor szorosabbra fűzik cipőjüket a kincskeresők. Pláne azok után, hogy azt érzékelik: az USA-ban van pénz arra, hogy a magyar politikai életbe belevárvanak. A többi már a média dolga. A médiaguruk, politikatervezők pontosan tudják, hogy s mint kell a reflektorokat beállítani az efféle olcsó sikerekhez: jó megvilágítás ui. nagyon fontos, mert a lepkék, bogarak fénybe repülnek. . .

Néhanap azért vannak zökkenők, kisebb malőrök. A minap is kiderült, hogy a Milla kerthelyiségében, meghívás nélkül megjelentek a régi zenészek. Feltűnt **Kuncze Gábor**, a **Horn**-kormány belügyminisztere kisszámú kíséretével. Emlékeztetésképpen: **Kuncze** arról híresült el, hogy működési ideje alatt - a már szabad

... (levélrészlet Magyarországról)

Magyarországon! - megtagadták **Wass Alberttől** a beutazási engedélyt, s a közbiztonság olyan mélyre szállt alá, hogy az óta se sikerült onnan feltápászkodni. Ennek tudható, hogy váratlan felbukkanásából lett egy kis zavar. A tervezők úgy vélték, hogy **Kuncze** túl korán jött vissza. Várnia kellett volna. Más nótákat kell most húzni, elinduláskor. Ezért finoman megdorgálták. A jelenlegi koncepció szerint ui. az lehet a siker záloga, ha a Millások megörzik az új szerveződés látszatát, úgyelve arra, hogy semmi közük nincs a százezeres végkielégítésekhez és a szóban adott több tízmillió tanácsokhoz, csúszópénzekhez, elprivatizált javakhoz, *offshore* cégekhez és a milliárdokra rúgó, semmire se használható tanulmányokhoz.

*

A baloldal összefogásának szervezése tehát már jó időben megkezdődött. Egyedül a Jobbik áll magányosan, kellehetetlenül követelve a számonkérést, elszámoltatást. Újra és újra megemlítve azt, hogy az eltűnt magyar vagy *offshore* cégekben nyugszik, s azokat kellene megadóztatni. . . Követelik a MALÉV csödbe jutásának kivizsgálását; a 2006-os októberi rendőri attak felelőseinek megbüntetését; a kiemelt kommunista vezetők nyugdíjainak lefaragását. . . S ezekkel a követelésekkel bizony magukra maradnak. Olyan igények ezek, amikről egyelőre nem célszerű beszélni. . .

Némileg más gondok miatt fő a feje a kormányoldalbelieknek, akiknek óráról-órára fontos kérdésekben kell döntenie. Elérkeztek odáig az önkormányzatok, hogy nincs hová hátrálni. Elfogytak a tartalékok. Kimerültek a kölcsönkerési lehetőségek, s a 20 év alatt felgyülemlt adósságokat törleszteni kell. Nyilvánvalóvá vált, hogy csődök sorozata következik, ami - azon túl, hogy ez egy sor közalkalmazott egzisztenciájának végét jelenti - igen jó támadási felületet, pánikeltési alkalmat nyújtana az ellenzéknek. Hetente lehetne öles betűkkel közölni a rossz híreket: hol s mennyien maradtak fizetés nélkül. . . A kormány pedig mi mást tehetne? Futhatna a mentőövvel s egyenként menthetné meg a városokat, településeket, merthogy mégsem fordulhat elő az, hogy bezárják az iskolát! Ezt megelőzendő úgy határoztak, hogy állami kézbe veszik a tanintézményeket s a kormány egységesen átvállalja az önkormányzatok adósságát. Nem kis összegről: hatszáz milliárd forintról van szó! Ami a mostani nadrágszűj-húzókat időben úgy hiányzott az Orbán kormánynak, mint ablakos tótnak a hanyattesés.

Ráadásul itt van már a kettőezer tizenhárom költségvetés, amit nagyítóval vizsgálják az Unió pénzügyerei. Hosszú kutakodás után, nagy nehezen megállapították: a költségvetés mégis csak jó. Tartható az előirányzott hiánycél. Hozzá tették: de nehogy elbázzuk magunkat! Majd a 2014-es költségvetéssel baj lesz! Mit is mondhatnánk erre? Hol vagyunk mi még 2014-től? Azt se tudjuk biztosan, hogy alakul az Unió sorsa fél év múlva! Most már Portugáliában is üzembe kell állítani a vízágyúkat. Görögország könnyűfakasztó gránátimportja pedig megduplázódott az utóbbi egy évben. . .

*

A gondok ellenére Orbán Viktor és kormánya tartja magát. Az 1956-os méltóságos megemlékezések és a legújabb, több százezer fős, kormányt támogató békemenet ezt igazolja (*I. SP I.o.*). A kormány támogatottsága csökkent ugyan, de van még annyi támogatottsága, hogy a régi tervekkel nekivághatnak a 2013. évnél. Hogy aztán mit hoz a 13-as év? Nehéz megjósolni! Mind jobban érzékelhető a hivatalosan ki nem mondott, de annál jobban érezhető megszorítások hatása. A 27%-os forgalmi adó súlyos teher. A

megadóztatott multinacionális cégek - ahogy sejthető volt - ügyesen áthárítják az adókat a lakosságra. A kormánynak pedig pénzt kell teremteni a föld alól is. Így jött az ötlet, hogy a földalatti vezetékekre is adót vetnek ki. Amit úgy kell értelmezni, hogy a szolgáltató cégek adót fognak ez után fizetni. pl. a kábeltévé eszközeinek az alkalmazása okán. Ebből bizony megint az fog kisülni, hogy megemelik a szolgáltatások árát. . . El kellett halasztani a pedagógusok béremelését. Az egyszeri alkalomra tervezett bankadó is tovább fut, ami nagy felzúdulást váltott ki a pénzintézetek körében. Többek között ezzel is magyarázható, hogy az IMF tárgyalások megszakadtak. . . A tárgyalásokat vezető **Varga Mihály** tárca nélküli miniszter a nekiszegezett kérdésre, hogy: lesz-e megállapodás az IMF-el? - rezignáltan csak annyit mondott: *Talán. . .*

Rá kell eszmélni arra, hogy egyedül maradtunk, mint hajdanán az egri vár védői. S akkor van még egy fontos lecke, amit el kell végezni! Közeledik az idő, amikor a magyar föld külföldiek részére történő adás-vételéről ki kell mondani a végső szót. Az Unióban ui. nem lehet akadályokat gördíteni a tulajdonszerzések elé! Ámde a termőföldeket minden tagállam jól körülbástyázott jogszabályokkal védi. Nálunk fordulhatott az elő, hogy közel egymillió hektár termőföld került ún. „zsebszerződésekkel” idegen kézbe! A kormány most ezeknek a szerződéseknak a felülvizsgálatát kezdeményezi, s olyan jogszabályokat fogantat, amelyek védelmet nyújtanak a magyar földnek, a magyar gazdáknak. A döntés hatalmas vihart kavart az osztrákoknál, akik egy marék aprópénzért százhektáros parcellákat vásároltak a korábbi szocialista kormányok idején. Az állami földek bérleti szerződéseinek megújítása is most aktuális. S ebből sok bonyodalom származik, miután itt van a hét szűk esztendő. Munkalehetőség pedig nagyon kevés: egyszerre fontos lett a földművelés, a gazdálkodás, gondolván: ha ló nincs, számár is jó lesz. . . S hát, ahogy az felénk előfordul: a tűzhöz közelebb állóknak több jut, a távolabb állóknak kevesebb. Így volt ez nálunk, amióta világ a világ. Anno, a feudalizmus idején, a királyhoz hű alattvalók kaptak egy-két várat s néhány falut. A kommunizmus idején a kommunisták kaptak mindent, amit el tudtak venni a „gazdagoktól”. A privatizációk alatt a jó kommunisták a fillérékért összevásárolták kárpótlási jegyekből megszerezhetők az állami gazdaságokat, üzemeiket, gyárakat! Emlékeztető gyanánt: a „vörös iszap katasztrófáról” elhíresült alumíniumipart egy családi ház árért vásárolta meg a szerencsés vevő! Most, a földek bérleti szerződéseinek megújításakor, amikor már alig akadt valami elosztani való, már a kevés is soknak látszik. A szocialisták tiltakoznak. Leginkább azért nem tetszik az új földtörvény, mert az maximálja a földterületek nagyságát. S hát ugye egyik-másik jó delikvensnek ezerhektáros birtokai vannak, amiről egy sort sem írnak a lapok, nem szólnak az elektronikus médiák.

Barkuti Jenő

Az AMH Szerkesztősége jelenti Olvasóinak, hogy

dr. Misley Károly

volt argentinai magyar nagykövet augusztus végén, Budapesten agyvérzésben elhunyt.

Argentínai szolgálata alatt számos barátot szerzett a kolóniában, akik szomorúan, de szeretettel emlékeznek rá.

Nyugodjék békében!

A novemberi Mit Hallott az AMH? rovatban a Diaszpóra Tanáccsal kapcsolatos hírből sajnos kimaradt, hogy Zahorán Ákos újból jelen volt Chile képviselőjében.

Az alábbi két levél megírását ugyanez a hírközlés következő mondata váltotta ki:

«...Részünkről Szabó Éva a dátum eltolódása miatt nem tudott jelen lenni és képviseltette magát Fóthy Erzsébet Lumpival, aki sajnos már évek óta nem él köztünk és elégtelenül van értesülve a koloniális intézményekről és eseményekről.»

Tisztelt szerkesztőség!

Szeretném tisztázni azt a hírt, amely megjelent az AMH novemberi számában a 6. oldalon.

Igaz, hogy meghívtak mint AMISZ elnök az október 8-i Magyar Diaszpóra Tanács ülésére, amire nem tudtam utazni, de nem korrekelt az a megjegyzés, amit ezzel kapcsolatban írt a szerkesztő a harmadik oszlopban.

Kedves Fóthy Erzsébet nem engem képviselt hanem az AMISZ-t. Már 2011-ben az AMISZ vezetősége elhatározta, hogy ő fogja az AMISZ-t képviselni abban az esetben ha senki sem tudna utazni. Ezért, amikor ez megtörtént, megírtuk a képviselő dokumentumot, amit elküldtünk az MD Tanácsnak és a felhatalmazás el is lett fogadva.

Azt is szeretném tisztázni, hogy Fóthy Erzsébet, aki itt született és 40 évig itt élt, állandó összeköttetésben volt velem és tudta, hogy mi történik itt. Nemcsak, hogy megkapta a füzetet amit megírt minden intézmény a LAMOSZSZ gyűlés alkalmából, hanem az utolsó aktualizálásokat is megkapta.

Sajnálom, hogy ilyen hírek szórnak szét a világon.

Szabó Éva, AMISZ elnök

Kedves Zsuzsó és Trixi!

Meglepett és nagyon rosszul esett, hogy Erzsébet lányunkat negatív hozzáállással kiszervezték. (2012. novemberi újság, 6. oldal, „EZ-AZ”). Tudni kell, hogy az újság egy páratlan véleményalkotó eszköz.

Aki eddig nem ismerte és ezért nem ismeri el Erzsébetet, az ezek után elítéli őt. De ezenfelül azokat is, akik bíztak benne és megbízták, hogy az AMISZ-t képviselje Budapesten a Parlamentben, a 2012. október 8., II. Diszpóra Tanács ülésén.

Az, hogy alkalmatlan a feladatra, mert jelenleg nem él Argentínában, és ezért nem ismeri a reális helyzetet, nem egy érv.

40 évig élt Buenos Airesben és aktívan részt vett a kolónia közéletében: 10 évig a ZIK óvodát vezette; kislánykora óta cserkész majd 6 évig parancsnok; a Regös csoport lelkes tagja, stb. Az ezekkel járó értékrend a vérben van, úgy, mint a Buenos Airesi magyar kolónia fény és árnyék

oldalai. Szinte naponta értesül az argentinai eseményekről Interneten, szülei, testvérei és számos barátain keresztül. Az AMH által is informálódik, az Eseménynaptár és az Intézmények listája kitűnő emlékeztető. A közelmúltban, két ízben is volt Buenos Airesben. Ezenkívül pedig egy nagy előny az a tény, hogy már évek óta él Magyarországon és ismeri az otthoni magyarok gondolkodását, így megérti és egyeztetni tudja a közösségek érdekeit. Hiszen azóta is, ott is szüntelenül és önzetlenül, közösségi szolgálatban él: Manuelita óvoda, SpaZIK=spanyolnyelvű ZIK, visszatelepedett családok gyermekeinek; keresztény és magyar hagyományörző rendezvények Szigetszentmiklóson.

Egy életre szóló barátságunk jegyében, reméljük, elfogadjátok és leközlitek jogos felháborodásunkat.

Üdvözlettel:

Fóthy Judith és István
Kelt, Buenos Aires, 2012. november 8.

Rövid közlemény a szerkesztőtől

Amikor 2005 márciusában útnak indítottam az AMH-t, beköszönőmben tükröződött az a célkitűzés, hogy a lap - lokálpatriotizmustól fűtve - elsősorban a kolóniát hivatott szolgálni.

Elkerülendő volt számomra a civakodás keltés, az egymásra újjal mutogatás, a polemizálás személyes szinten. Ezzel szemben kifejezett célom a pontos és szavahihető hírközlés mellett mindig is a békítés, az egymás iránti türelem és szeretet kifejtése volt - mint ahogy az egy „nagy családon” belül kívánatos.

Ha ez az elmúlt 8 év alatt nem mindig sikerült, az elsősorban a Mit Hallott az AMH? rovatnak a bűne. Volt, aki megbántódott, mert nem került be róla hír, volt olyan, aki kifogásolta, hogy ez vagy az bekerült. Emellett ismételtén kaptam még a legváratlanabb helyekről is szemrehányást, legtöbbször nem az egyes teljes hírek közzététele miatt, hanem néha csak félmondatok vagy egyes mondatbeli szóvikálások, nyelvi, ill. fogalmazási fordulatok miatt, annak ellenére, hogy mindig is kényesen vigyáztam a szavakra, sőt árnyalatokra.

Mivel munkatársam, Bonapartiáné Trixi e téren teljesen vértlen, mert kizárólag híreket gyűjt a rovatra, világosan lefejtetem, hogy az AMH *Mit Hallott* szövegének fogalmazása teljes mértékben a saját felelősségem,

és annak tartalmában semmilyen bántó szándék nem föltételezhető. Ezért arra az elhatározásra jutottam, hogy **ezt a rovatot eddigi megjelenési formájában azonnali hatállyal beszüntetem.** Ezt annál is indokoltabbá teszi az a körülmény, hogy mivel látszólag hiába igyekszem különlegesen elővigyázatos lenni és állandóan figyelembe venni a magyar alkatra, vérmérsékletre jellemző túlérzékenységet, az újság fönmaradása érdekében nem könyvelhetek el sorozatos, egy-egy megsértődésre alapozott előfizetés lemondást. Az újság ui. előfizetők nélkül hamar megszűnik.

Tisztában vagyok azzal, hogy e döntéssel az AMH egy sajátos színfolttal lesz szegényebb, egy olyan rovattal, amelyet sokan szeretnek és várnak. Ezért, **ha ezután bárkinek igénye** támadna arra, hogy a kolóniát is érdeklő vagy érintő személyes, családi vagy egyéb privátjellegű hírt nyilvánosságra ohajtana hozni, ezt beküldheti a Szerkesztőségbe már megfogalmazva és aláírva. Átvétel után tölem válasz illeti, miszerint a hír közlésre kerül-e, vagy sem. Igenlő esetben a szövegeket csak kifejezett kérésre fogom megszerkeszteni.

Kérem kedves Olvasóimat szíves tudomásulvételre!

Köszönöm eddigi figyelmüket és jóindulatukat.

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

Késői örömhír: A cordobai Villa General Belgrano-i sörfesztiválon (*Fiesta de la cerveza*)

Ana Malén és kishúga María Quimey, háttérben Jándy Bi

Október 23-a magyar zongoristával

A magyar nagykövetség fölöttébb kellemes, eredeti és kedves módot eszelt ki a Nemzeti ünnep hivatalos megtartására: a dátumra magyar zeneszerzőkre szorító zongorahangversenyt ütemezett be a Biblioteca Nacionalban. **Fejérvári Zoltán** fiatal magyar zongoraművész az Ars Hungarica kezdeményezésére immár másodszer jött közénk, és átértett, káprázatos és igen hatásos játékaival dicső fényt hozott a magyar fejekre, amivel a nagyszámú idegen diplomata testület és egyéb meghívottak előtt joggal büszkélkedhettünk. A művészt után jött a koktél a szemnek vonzó, szájának ízletes falatkákkal egyetemben. (*Recenzió l. 4.o.*) Külön öröm volt jó egészségben látni **M. Timár Máriát**, aki Plátanosról utazott be az eseményre a rend főnöknőjével és két másik apácával.

Ösztöndíjjal a Balassi Intézetbe: a Regös csoport által jelölt 2 újabb leány utazik el egy esztendőre. **Florencia Tóth** és **Xiomara Zienkiewicz O.** hiányozni fognak a csoportnak, de bizonyosan kihasználják

HÍREK INNEN-ONNAN

az ott töltött évet, hogy részt vegyenek a különböző magyarországi és erdélyi táncbörökben. Így visszajövetelükkor szép magyar kiejtéssel kísérik majd a táncokat!

E sorok írója nagy örömmel fogadta el **Zombory István** elnök meghívását a Club Europeo által a Hungáriában szervezett, igen kellemes borkóstolóra október 25-én. Közel 30 előre föliratkozott CE tag jelent meg, hogy ítélkezzen a Zombory Pince termékein: fehérben magyar, vörösben pedig argentin szőlőből készült borok kerültek terítékre. A MIK szobában U-alakban fölállított asztal körülültek a „bírók”, hivatásos *sommelier* kisasszony magyarázta el a borokat egymás után: a száraz fehér *Furminttal* (a saját pince Rátkán van) kezdve a mendozai (Agrelo, Luján de Cuyo-n), saját borással készül Malbec-en keresztül (*Petit Trez* és *Trez*) eljutottunk végül is a valódi nedűhöz: a Furmint és hárslevelűből készült, kiváló 6-puttonyos, aranyszínű aszútól mindenki egyöntetűen „elolvadt”... Nemhiába keresztelte el XIV. Lajos francia király ezt a jellegzetesen magyar terméket „a borok királya - királyok borá”-nak.

Argentínából a Deumayen nevű pincét, amelyet Zombory 2 társsal együtt alapított („nem kifejezetten üzleti megfontolásból, hanem egyszerűen, mert szeretünk kedélyesen együtt inni”) már odáig fejlesztették, hogy az Egyesült Államokba is exportálják a Malbecjüket. A mostani sajtósági argentinai kereskedelmi viszonyok miatt azonban úgy ez az export, mint a magyar borok behozatala ide stagnál, ami nem segíti elő a piacok megtartását, sőt kibővítését... - A kóstolót kísérte a sok harapnivaló, a végén igen finom galuskás pörkölttel. A bemutatott borok hozzásegítettek a remek hangulathoz, és a résztvevők szemmel láthatóan vidáman, meglepődötten távoztak. Gratulálunk a jól sikerült esztéz!

(HKZS)

www.zomborypince.com &
www.bodegasdeumayen.com.ar

Megrendülve közöljük a Magyaródy Szabolcs által közvetített szomorú hírt: barátunk, volt előfizetőnk **Sisa István** 2012. november 20-án Virginia állambeli huddlestoni otthonában, életének 95. évében visszaadta lelkét Teremtőjének. Szeretteitől körülvéve hunyta le szemét. Halálával a külhoni magyar felvilágosító szolgálat nagyja távozott körünkől, aki a legjelentősebb munkájával, az olvasmányos „*Spirit of Hungary*”-vel óriási szolgálatot tett a magyar haza külföldi megismertetése terén. Azt a munkát végezte, amit a mindenkor magyar kormányoknak kellett volna.

A „*Spirit of Hungary*”, az emigráció legnagyobb könyvsikere 1. kiadása a kanadai kormány és a torontói Rákóczi Szövetség segítségével jelent meg. A HKK-ból kikölcsönözhető, valamint megvehető. Ideális ajándék!

Diszes és nagyszabású volt a KMCSSZ központjának a Park Ridge, New Jersey Marriott szállodában megtartott, 50. cserkészbálja november 17-én! 20 elsőbálozó leány volt. Egy **Zaha**, egy **Dömötör** és **Vajtay** unokák is szerepelnek a képeken.

Tb. védnökök **Lendvai-Lintner Imre** KMCSSZ elnök és **Dömötör Gábor**

alelnök. Díszvendég volt **Dr. Némethy Kesserű Judit** cscstiszt. Juditot kitüntető méltatás is érte **Vajtay Pista** tolmácsolásában: a szövetség vezetői munkájában több mint fél évszázada vesz részt. A New York University spanyol nyelv és kultúra docente. A Tanszék nyelvprogramjainak és külföldi tanulmányútjainak volt igazgatója. A Cornell Egyetemen bevezette a magyar nyelvtanítást. Az Amerikai Magyar Tanárok Egyesülete volt elnöke. Számos nyelvoktatással és emigrációs történelemmel kapcsolatos kiadványa van. •

Dömötör Gábor

b.-j.: Dömötör Éva, Novák Kinga, Kesserű Judit

Cserkészbál
2012

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Az argentinai magyar cserkészcsapatok nevében ismét köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik hirdetésükkel, adakozásukkal vagy munkájukkal lehetővé tették az idej, jól sikerült Cserkészbált.

A hirdetésekben és adakozásokból származó hasznot kizárólag a cserkészek munkájára fordítjuk.

Az idej bála alakult Rendezőbizottság: Balthazár Márti, Fóthy Zsuzsi, Honfi Juló, Jeffrey Viki, Lomniczy Mátyás, Retezár Móra, Tóth Katinka és Zólyomi Kati.

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Nyugtalan, borongós október után reménykedve meredünk az égbe. A szokatlanul hideg, esős tél az idén sokáig húzódott. Ennek az országnak egyik áldása, hogy az év 365 napjából közel háromezredében kislétezik a nap. Az idei tél ezt meghazudtolta. Viharok, jégeső, árvizek gyakran keserítették az egyébként is háborgó népet. Erre nem vagyunk berendezkedve. Az október végén jött orkányszerű vihar úgy elárasztotta Lujánt és környékét, hogy a lakosság napokig aludni a háztetőkre kellett menekülnie. A Luján-i katedrális pincéjében pedig, mondják, úsztak a koporsók. A föld északi feléből is furcsa klímaváltozásokat jelentettek. New Yorkot a Sandy tornádó ejtette kétségbe. Bajor falvakban pedig elcsodálkoztak, amikor október 29-én reggel a kertben hó fedte a bokrokat és a mezőt.

Az északi féltekén már havazott október végén!

A természeti csapások ideig-óráig elterelték figyelmünket befogadó hazánk ijesztő politikai fejleményeiről: leplezetlenül működik a kormány jelszava „mindent, minden áron”. Egy nagy többséggel megválasztott kormány, a hatalom mámorában idővel a diktatúra ördögi kísértésének áldozata lesz. Jelenleg a szólásszabadság és a független bíróság

van veszélyben. Argentína alkotmánya a demokrácia jogszabályaira van építve. Sajnos az elmúlt években szokássá vált, hogy ezek a jogszabályok elnöki rendelettel módosíthatók, sőt ez parlamenti többséggel jóváhagyható. Ha most decemberben a kormánynak sikerül a szándéka és megnyírbálja a szabad sajtó jogait, valamint kinevez új, szimpatizáns bírót a törvényszékbe, akkor többet nem fogunk hallani inflációról, közbiztonságról, sem korrupcióról. A hírszolgálat a kormány kezében lesz. A kétségbeesett polgár nem adta fel a harcot. Dacára annak, hogy a szeptemberi tüntetés óriási sikerének eddig nem sok hasznát látta, minden reménységét a november 8-ra tervezett tömegtüntetésre koncentráta. Az előkészület, a felhívásrendezés hetek óta kizárólag interneten, társadalmi vonalon folyt, tehát nem volt irányított. - November elején a hőmérséklet és a kedélyek elérték a nyári maximumot. Váratlanul egész városnegyedekben, többször naponta kialudt a villany. Egy 14 milliós városban, ahol minden villanyra működik, az ember legelemibb szükségleteit sem tudja megoldani. Emeletes bérházakban felvonó nélkül vödörrel hordtuk fel a vizet. Mindennek ellenére este 8-ra mégis kivonult a nép. Bámulusos, minden képzeletet felülmúló tömeg vonult a központi Obelisco irányába, miközben a város minden fontosabb településén és vidéki nagyvárosokban is tüntettek. Ekkora tömegmozdulást Argentínában eddig még nem jegyezték fel. Társadalmi és kor-

különbség nélkül, minden jó érzésű polgár egyhangúlag az elnököt, **Cristina Kirchner** szólította meg. Pártlobogók nélkül, nemzetiszín kokárdával vagy zászlókkal a himnuszt énekelték, meg skandálták: „Ha nem mi vagyunk a nép, akkor hol van a nép?” Az elégedetlen tömeg még nem talált magának egy karizmatikus vezetőt, nincs határozott politikai iránya, de van egy közös üzenete: „Hallgass meg bennünket, követelményeinket!” Közbiztonságot, belátható anyagi biztonságot, pártatlan igazságot követelünk - egyelőre békésen. Az elnököt meg kellett hallja és lássa, hogy a tömeg nagy részét csalódott hívei, szegény kispolgárok, egyszerű munkások (és nem milliomos földbirtokosok és politikusok) alkották, akik semmi szín alatt nem akarják megszavazni az életfogytiglani kormányrudat! Meghallotta?

Magyarország egyelőre nem főszeplő a nemzetközi sajtóban. A világpolitikában annyi a gond, hogy a magyarok panaszaikról nem vesznek tudomást: kisebb gondjuk is nagyobb annál. A külföldi magyarokat viszont bántja, hogy az októberi 1956-os forradalom megemlékezését nem tudták együtt megünnepelni. Mi az a gond, megrázkódás, trauma, amit évtizedek óta a magyarság nem tud megemészteni? Mi választja el őket? Történések szerint először *Trianon*, utána a *holokauszt*. Emlékeink szerint: az I.VH, Trianon után választani kellett kommunizmus és nacionalizmus között. A magyarok a

nacionalizmust, Horthy választották. A II.VH-ban, Trianon orvoslását remélve, a kommunizmus elől a németek mellé álltak, ami vesztükre a holokausztot vont maga után. A Szövetségesek megnyerték a háborút. Még össze sem szedték Európában a rozsdás tankokat és fegyvereket, Japánból még haza sem szállították a tengerészeket, amikor Kelet-Európa és Közép-Európa országhatárain, 1946-47-ben legördült a vasfüggöny, és elkezdődött a szovjet-orosz volt szövetségesek között a „hidegháború”.

Azóta eltelt több mint 60 esztendő. A világpolitika megváltozott. A kommunizmus bukása után szabadon választhatunk a szocializmus vagy a kapitalizmus között. A vesztes Németország lett Európa egyik legsikeresebb állama. Bocsnatott kért, és igyekezett jóvátenni a holokausztot. Megbocsájtott neki. Magyarországnak, ahová 1944-ig minden szomszédos országból a holokauszt elől menekültek, viszont nem! Gyanakodva nézik **Orbán Viktort**, aki 2010-ben nemzetiszínű zászlót lengetve és szocializmust hirdetve, nagy többséggel alakított kormányt. Sajnos 2 esztendő alatt nem lehet látványos eredményt bemutatni, de bízunk benne, hogy amit vall és hirdet, azt hiszi is. Amíg a gazdaság nem lendül fel, a nép türelmetlen. A gazdaság pedig külföldi, főleg észak-amerikai kölcsön nélkül képtelen erre. Az USA-ban élő több mint 1 millió magyar ebben az igyekezetben sokat segíthetne. Most, amikor újabb bizalmat szavaztak meg **Barack Obama** elnöknek, aki 4 év alatt, legjobb igyekezettel sem ért el látványos eredményeket, fogjanak kezét a demokratákkal, **Orbán Viktor** érdekében. A diplomácia hatékonyabb az áskálódásnál.

Kolóniánk Eseményei

A november 10-i **Cserkészbálra** a felkérő leveleket és a részvételi lehetőségeket a hagyományos védnökök, támogatók és hirdetőik nem postán, hanem *Facebookon*, interneten keresztül hetekkel előre megkapták, **Lomniczy Mátyás** főrendező nevében. Beléptidő, vacsorával együtt „csak” 95 peso. Balsejtelmim és aggodalmim a hőmérséklettel együtt emelkedtek. Ilyen melegben ki tud díszmagyarban műzenére táncolni? A vacsoránál paprikáscsirke mellett, ingujjban, beszélgetni? Az elmúlt évek jubileumi cserkészbálok rendezői: **Zaháné Lomniczy Alexandra**

- Uram fia! - nagymama lett és Németországban dajkálja első unokáját; **Zomboryné**

Alexandra a kis Csillaggal

Kati Sofival

Kemenes Kati Barilochében beszélni tanítja unokáját, **Sofit**; **Franciscóné Balthazár Márti** pedig az olaszországi

Márti ragyog fia mellett

puja előtt egymás után álltak meg a gépkocsik és szálltak ki a rendkívül elegáns, jókedvű vendégek. A szépen díszített nagyterem és színpad eleinte kicsit kongott, de az ebédülő és mögötte a burkolattal védett terasz színültig megtelt 8 és 10 személyes, ízlésesen terített és megvilágított asztalokkal.

Nagyon sokan, több mint 250-an jöttek el és vettek részt elejétől végig az ünnepségen és a bálon. **Lomniczy Mátyás** megnyitó, lelkes beszédében szívünkhöz szólt. Pár szóban foglalta össze a cserkészet és a Cserkészbál célkitűzését, amelynek a lényege nem a fényűzés, a hiúság, hanem a hagyományok megőrzése, gyermekeink nevelése, és az emberbaráti szeretet. A palotást, a díszmagyarban tündöklő lányokat, asszonyokat meghatottan csodáltuk, és utána valódi családias, vidám hangulatban fogyasztottuk el a kitűnő vacsorát, amelyhez a zenét **Demes Sándor** szolgáltatta. Kiscserkészek árulták és osztották a szavazócédulákat, amelyekkel megválaszthatuk a legszebb díszmagyart, a legszebb

Bocskai-Atillát és a legelegánssabb párt. Büszkén jelentem, hogy a legszebb díszmagyart lányom, **Zilahi-Sebess Zsuzsi**, a legszebb

3 generáció! A díszmagyar-nyertes balra

Bocskait pedig **Lajtaváry András** nyerte, és a legelegánssabb házaspár **Fóthy Istvánék** lettek. Kolóniánk legvidámabb eseményéről ezúttal *egy árva kritikát sem hallottam!* Német vendégünket, vömet, **Gerhard Frankét** kérdeztem, hogy ő, lelkes felesége **Sebess Márti** mellett, de első ízben

Márti férje Gerd is jól szórakozott

köztünk mit érzett? Mit szól hozzá? Nagyon jól érezte magát, jól mulatott, de ez nem egy bál, hanem *majális*, nyári mulatóság volt... Ui. Európában a bálra mindenki bundában, szánkón érkezik a nagy hidegben, ... ●

Magyar közösségünk hazafias és társadalmi rendezvényei ebben az évben mind október 10 és november 10 között zajlottak le. Dicséretreméltó buzgalommal mindegyiken igyekeztünk részt venni. Hideg szél, eső, vagy hóhullám ide-oda, a kolónia ünnepelt. Az 1956-os forradalomról megemlékeztünk a Hungária egyesületben, majd a Plaza Hungrián a székelykapunál, valamint a magyar nagykövetség rendezésében a Nemzeti Könyvtárban. Nagykövetségünk **dr. Varga Koritár Pál és felesége** magas tisztségüknek eleget téve a magyar kolónián kívül meghívták a magyar kolónián kívül meghívták a külképviseletet, a Club Europe és az argentin hatóságok vezetőit is. Hálásak vagyunk a főváros kormányának, amely a nagykövetség rendelkezésére bocsájtotta az óriási előadótermet és az ehhez csatolt helyiségeket, ahol százánál több vendéget kitűnő rendben és ellátással fogadhattak.

A magyar nagykövet

Így október 23-án, 19 órai kezdettel híres magyar zongoraművész, **Fejérvári Zoltán** hangversenyére és utána egy pohárköszöntőre szólt a megemlékezésre rendezett írásbeli meghívó. Dacára Argentína zavaros politikai helyzetének, a hivatalos képviselők és külföldi diplomaták igen nagy számban jelentek meg. **Dr. Varga Koritár** a protokolláris üdvözlő szavak után tömör, meghatározó beszédében méltatta a 1956-os forradalmat. Utána a rendkívül tehetséges **Fejérvári** foglalta el a színpadot és finom művészetével tartotta élénk figyelemben a hallgatóságot. Magyar zeneszerzők legjobbjainak darabjait adta elő, észbontó frissességgel és érzéssel (*l. bővebben 4. és 6.o.*). A tapsvihart szerényen fogadta és két ráadással köszönte meg. A hangversenyt követő fogadás külön elismerést és dicséretet érdemel. Tültett sok eddigi követségi és egyéb fogadáson! Ízléses finom hideg és meleg falatok, kisebb és nagyobb asztalokra elosztva, remek italok és kiszolgálás: 10 ponton felül! Ki volt a felelős vezér-rendező? Maga a ragyogó nagykövetség, **Betti!**

A brilliáns művész

A színpadot és finom művészetével tartotta élénk figyelemben a hallgatóságot. Magyar zeneszerzők legjobbjainak darabjait adta elő, észbontó frissességgel és érzéssel (*l. bővebben 4. és 6.o.*). A tapsvihart szerényen fogadta és két ráadással köszönte meg. A hangversenyt követő fogadás külön elismerést és dicséretet érdemel. Tültett sok eddigi követségi és egyéb fogadáson! Ízléses finom hideg és meleg falatok, kisebb és nagyobb asztalokra elosztva, remek italok és kiszolgálás: 10 ponton felül! Ki volt a felelős vezér-rendező? Maga a ragyogó nagykövetség, **Betti!**

Székásy Ars Hungarica elnök és Lisi

Ahol „mindenki” találkozik:
Karácsonyi vásár a Hungáriában!
Szokásosan december elején.
Lásd órarend SP 1.o.

• AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**• Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)****• Alapító Védnökök (2005):**

• Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móríc Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi-Sebess Jenőné - Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

• 2005-től 2011-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztanyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Meleg Piroska - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István
 (2x) Dr. Andrés Faragó - Grosschmid Mária (Mo) - Magyar Református Egyház
 (3x) Álvarez Zöldi Viktória - Dr. Besenyi Károly - Gorondi István és Edith - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla - N.N.
 (4x) Dobosi Szabó Anikó - Pejacsevich Alexis
 (5x) Dóry Ilcsi - Erdődy József - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)
 (6x) Móríc Istvánné
 (7x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa

2012:

- Dobosi Szabó Anikó
 - Magyar Református Egyház (x2)
 - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria)
 - Tanyi József és Ildikó (Kanada)
 - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
 - ifj. Zaha Sándor és Alexandra
 - N.N. és N.N.
 - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa
 - Móríc Istvánné
 - Mészáros Lászlóné Angéla
 - Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess
 - Dr. Orbán László
 - Kalpakian Ervin
 - Dr. Besenyi Károly (x2)
 - Dóry Ilcsi
 - Widmerné Kranauer Judit (Svájc)
 - Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó)
 - Dr. Farkas Ferenc
 - Kurhelec János
 - Dr. Andrés Faragó
 - Dr. Alitisz Constantino

Az AMH hálás szívvel
 köszöni az
 adományokat,
 támogatásokat,
 fölülfizetéseket!

60 éves a**Dr. Farkas Ferenc**
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45, Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada

Estudio 4372-6844
 15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médecos Psiquiatras
 Consultorio:
 15-5325-2078 4823-9347

HKK HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
 Hivatalos órák: A hó 2. és 4.
 pénteken 19 - 21 óra.
 Hungária Egyesület 1. em.
 Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A nyári kettőszámra
JANUÁR-FEBRUÁR
lapzártá: december 15
 Anyag és hírek beküldésére
 (54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com

„Amikor a dolgok nem úgy alakultak, ahogyan azt elgondoltad, jusson eszedbe, hogy az Istennek tervei vannak veled. Nem tudhatjuk, milyen tervek, de ha rábizzuk magunkat, akkor csak a legjobb történhet velünk. Ha hiszel benne, meg fog ajándékozni terved megvalósításával. Nem úgy, ahogyan azt egykor elképzelted - sokkal jobban!” *Dávid M. Bernadette nővér*

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES**IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES**

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiiccito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 azaha@arnet.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar
SPONTÁN SZÍNPAD: GRABNER ISTVÁN istvangr@yahoo.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - ideiglenes cím - Aráoz 1857, (1414) Bs. Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar

"MINDSZENTYUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en **IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855**

MAUSI SEBESS

*El instituto latinoamericano
 de artes culinarias
 más premiado del mundo*

*Sus certificados son un testimonio
 de calidad, refinamiento
 y estilo que lucen profesionales
 de 33 nacionalidades en 44 países
 del mundo*

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
 Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Squam[®]
 Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
 Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentíni MAGYAR HÍRLAP
 Az argentíni magyarok független folyóirata
 Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna

Rovatvezető Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
 L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
 Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com